

hans Fantasi, end det har noget Udgangspunkt i nærværende Lov. I en Henseende fremsatte han dog imidlertid en Tanke, som der maatte bør tillægges nogen Betydning, og den blev optagen af en senere Taler, det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen), den nemlig, at man maatte burde gjøre nogen Undtagelse eller træffe lempende Bestemmelser med Hensyn til Skibe, som udelukkende brugtes i indenlandst Kystfart. Det er muligt; jeg vil imidlertid tilstaa, at jeg har den Tro, at der er mange af de mindre Fartøier, der bruges i saadan indskrænket Fart, der ere overmaade brøstfældige, og jeg bestyrkes i min Formening derom ved den Omstændighed, at det er meget jevnligt, at man i Aviser og offentlige Blade læser, at saadanne smaa Fartøier ere strandede og forulykkede. Det er Ting, som vi ikke saa sjældent høre. Jeg kan ikke undlade at sætte det forresten ret smukke Billede, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen) udfastede af den Maade, hvorpaa en hæderlig Mand gennem Grønhvervelsen af en mindre god Skude arbejder sig frem til at blive en paalidelig Rheder, i Forbindelse med den lille Kystfart. Det turde meget hyppigt være, at en saadan fremadstræbende Mand, der ikke har Die for det mindre Heldige i, at han beuytter sig af et usødygtigt Skib, og som selv sætter sit Liv i Fare samtidsigt med, at han udsætter Andre for Fare, netop findes i Kystfarten, at man netop der finder saadanne Folk, der søge at arbejde sig frem til store og indbringende Bedrifter. Det ærede Medlem fra 10de Kreds klager over, at den Udfigt til Erstatning for lidt Tab ved Ophold osv., som Lovforslagets § 15 giver, ikke er overmaade stor. Jeg skal i den Henseende bemærke, at det i vor Lovgivning jo ikke er Regel, at Staten erstatter den Skade, som Private lide ved en urigtig Embedsførelse af Statens Embedsmænd. Den i § 15 foreslaaede Regel er allerede en Begunstigelse ligeoverfor Lovgivningens almindelige Bestemmelser; men at Staten skulde erstatte den Private den Skade, han lider ved en feilagtig Angivelse fra en Privats Side, vilde være at gaa endnu et Skridt videre, som ikke paa nogen Maade vilde kunne staa i Samklang med Lovgivningens øvrige Bestemmelser. Det ærede Medlem fra 1ste Kreds (Carstensen) gav som Sagkyndig værdifulde Oplysninger til Belysning af Forholdene, og jeg kan ikke Andet end udtale for ham min Paakjendelse af den Maade, hvorpaa han hidtil mig i denne Sag, hvor jeg naturligvis ikke kan optræde som Sagkyndig. Spørgsmaalet om, hvilke Lempelser der kan gives ligeoverfor de mindre Skibe, vil, haaber jeg, komme under Drøftelse, og jeg skal i den Henseende række mig saa vidt, jeg kan.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Magersen) gjorde en Bemærkning med Hensyn til det efter hans Mening noget Utvetylige i, hvad der egentlig var Lovforslagets Omraade, idet der paa flere Steder i Loven staaar i al Almindelighed

„Skib“ og ikke „danske Skibe“ eller Noget, der nærmere præciserer, at det er danske Skibe, der tales om. Lovforslaget, saaledes som det fremkom fra Kommissionen, var i den Henseende, som det ærede Medlem bemærkede, aldeles tydeligt, idet Doverskriften lød paa de Skibe, der seile under dansk Flag. Denne Doverskrift maatte imidlertid tages bort af Hensyn til Bestemmelsen i Lovforslagets § 28, hvorefter Reglerne i det nærværende Lovforslags §§ 18 og 23 træde ifødt for den ganske lignende Regel i Loven af 24de Marts 1875, der jo angaar Dampskibspassagerfartøierne; da disse Regler ere bindende ikke blot for danske Skibe, men ogsaa for fremmede Skibe, der gaa i den paagjældende Fart, kunde der ikke staa som Doverskrift paa nærværende Lov, at den kun angik Skibe, som seile under dansk Flag. Derfor udgik af Loven denne ganske vist al Misforstaaelse fjernende Doverskrift; men jeg maa dog tilstaa, at jeg ikke kan se rettere end, at Indholdet af § 1 ogsaa maa anses for at være ret fyldestgjørende i saa Henseende. Naar der nemlig staaar: ethvert dansk Skib i hvilken som helst Fart, være sig Seilskib eller Dampskib, er med Hensyn til dets Sødygtighed underkastet det Offentliges Tilsyn, synes jeg ikke, der er nogen Tvivl om, at denne Lov angaar danske Skibe, og jeg synes, at en udvidende Fortolkning i den Retning ikke vil falde fuldkommen naturlig. Imidlertid er det jo en Sag, som overmaade let lader sig ændre, hvis det virkelige skulde findes fornødent at bruge tydeligere Udtryk der, end fket er. Det ærede Medlem udtalte, at der naturlig var Anledning til at anvende Straffebestemmelser paa de Forhold, som ere nævnte i § 2; men han mente, at man ikke kunde blive staaende derved, men at der ogsaa var andre Forhold, for hvilke man med Nødvendighed maatte sætte Straf ved Siden af dem, der ere nævnte der, og derefter maatte Straffebestemmelserne i § 25 rettes. Jeg skal i den Henseende bemærke, at denne Lov jo kun befatter sig med Skibes Usødygtighed, og hvad der umiddelbart staaar i Forbindelse dermed, og jeg ser derfor ikke, hvilke andre strafbare Handlinger der med Nødvendighed skulde indbrages paa dette Omraade. Bestemmelserne i § 2 ere jo desuden saa ample, at jeg ikke ser rettere, end at Alt, hvad Rhederen eller Skibsføreren kan paadrage sig Ansvar for med Hensyn til Udrustning og Førelse af Skibet, maa kunne føres ind derunder. Jeg formaar ikke i dette Øieblik at se, hvilke andre Straffebestemmelser der med Nødvendighed maatte optages i denne Lov, der jo, som bemærket, kun angaar Skibes Usødygtighed og de Forseelser, der staa i umiddelbar Forbindelse dermed. Det ærede Medlem fandt Bestemmelsen om, at Skibsinspektøren er Medlem af den Besigtigelseskommission, der i anden Instans behandler de Spørgsmaal, som her kunne komme til at foreligge, ueheldig. Jeg skal i den Henseende